

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 19455/2024
10.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Мишковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране, коју заступа Војно правобранилаштво, са седиштем у Београду, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5135/23 од 13.03.2024. године, у седници одржаној 10.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5135/23 од 13.03.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5135/23 од 13.03.2024. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 110/2023 од 05.07.2023. године ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев у делу у коме је тужилац тражио да суд обавезе тужену да му на име накнаде нематеријалне штете због умањења животне активности исплати 400.000,00 динара са законском затезном каматом од 05.07.2023. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка од 90.000,00 динара са законском затезном каматом од наступања услова за извршење до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је предлог тужиоца да се ослободи обавезе плаћања судских такси у овом спору.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5135/23 од 13.03.2024. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 110/23 од 05.07.2023. године. Ставом другим изреке, одбијени су као неосновани захтеви тужиоца и тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка,

погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет тражене судске заштите је накнада нематеријалне штете због умањења животне активности. Судови су одлучили одбијањем тужбеног захтева оцењујући основаним приговор застарелости потраживања, с обзиром да су се код тужиоца здравствени (психички) проблеми јавили 2005. – 2006. године, а да је тужбу поднео 2017. године, дакле након истека рока застарелости из члана 376. Закона о облигационим односима. Посттрауматски стресни поремећај, од кога је оболео тужилац, представља хронично обољење, те се исто везује за моменат када је болест прешла из акутне у хроничну фазу јер је тада попримила коначни облик, те како је након регистравања симптома болести 2005. и 2006. године стање било акутно, а након 6 месеци према мишљењу вештака прешло у хронично, то је свакако протекао законом предвиђени рок до момента подношења тужбе. Наводима ревизије се не указује на спорна питања од општег интереса и на правна питања у интересу равноправности грађана већ се указује на чињенична питања конкретног случаја због чега нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији чија је дозвољеност условљена испуњавањем услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП. Одлуке на које се тужени у ревизији позива не указују на постојање различите судске праксе јер се не заснивају на истом чињеничном стању као у овом предмету.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници ради накнаде штете поднета је 10.04.2017. године, а вредност предмета спора је 400.000,00 динара.

С обзиром да се у конкретном случају вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена и на основу члана 413. ЗПП и одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**